

Phånd

Protokoll fört över förhör med ekonomi-
biträdet TOREN, Astrid f. 370805-8445, bor
Västmannagatan 86, nb, 113 26 Stockholm,
tfn: 08-33 80 64.

Anställning: Sabbatsbergs bostadshotell,
Dalagatan 9 C, Stockholm, tfn: 08-319225.

Förhöret hållet i rikskriminalens lokaler
fredagen den 2 december 1988 med början
klockan 12.45.

Förhørsledare: Krinsp Ingvar Kjellvås
och Thure Nässén

Förhörsvittne: Ej tillgängligt
Bandupptagning

Pom

Torén informeras om att hon skall höras i anledning av att hon är bekant
med Christer Pettersson och det ingår i utredningen på mordet på Olof Palme.

Torén kommer hädanefter att kallas för Astrid i förhöret.

Astrid berättar att hon träffade Christer då han var 22 år. Det var på söder
och de båda började på att umgås. Hon upplevde Christer som väldigt skötsam,
prydlig och rejäl.

De började på att sällskapa. Efter cirka ett halvår åkte Astrid till England
och de brevväxlade under tiden.

Under tiden hon var i England hamnade Christer i Katrineholm på Karsudden.
Detta på grund av att han hade blivit dömd till sjukhusvård för ett brott.
Vad detta brott är vill Astrid att vi ska ta reda på i Christers papper.

Christer hade berättat för Astrid att det som han hade blivit dömd för hade
skett i hastigt mod. Denna förklaring godtog Astrid. Hela händelsen in-
träffade omkring 1969/70.

Efter det att Astrid återvänt från England efter ett halvår hade hon inte någon kontakt med Christer förrän för cirka tre år sedan, omkring påsken 1985, då hon stötte samman med honom på Centralstationen i Stockholm. Hon har dock under hela den här tiden, alltså mellan 1970 och fram till 1985, haft Christer i sitt hjärta. Detta på grund av att hon kände starka känslor för honom.

I samband med att de möttes på Centralen växlade de sina telefonnummer. Astrid försökte att ringa från Småland när hon var hos sin syster och hon fick därvid kontakt med Christer. Det framkom då att han vid aktuell tid, alltså påsken 1985 hade problem med spriten.

Astrid blir nu lite osäker på tidpunkten när hon träffade Christer. Hon kommer fram till att det troligtvis var påsken 1986. Detta får hon fram efter att ha tänkt på att hon strax innan Palmemordet kommit hem från semester i Israel. Vad hon kommer ihåg i dag så kom hon hem omkring den 14 februari 1986.

Efter en stunds tänkande kommer Astrid fram till att det måste vara påsken 1986 då hon träffade Christer på Centralstationen i samband att hon tog bussen till sin syster.

En kort tid efter det att hon kom hem från sin syster i Småland, hon kan inte säga tiden riktigt, men en tid efter tog de kontakt. Christer kom då hem till henne och han såg vid detta tillfälle lite ruggig ut. Troligtvis bjöd Astrid Christer på mat. Han stannade cirka tre timmar, vad hon kommer ihåg i dag.

I samband med att de träffades på Centralstationen under påsken 1986 så fick Astrid reda på att Christer hade egen lägenhet ute i Rotebro. Vidare berättade hon själv var hon bodde och adress och telefonnummer.

Nästa kontakt med Christer kan inte Astrid säga i tid hur det ligger till. Det var i alla fall någon gång på sommaren 1986. Hon säger att Christer hade bestämt att komma till henne och han skulle få mat.

Han ringde dock och meddelade att han inte kunde komma. Orsaken till detta var att han sprungit ifrån ett par poliser mellan Karlberg och biblioteket på Odengatan. Detta tyckte Astrid inte var så roligt men hon brydde sig inte så mycket om detta utan de tog kontakt lite senare.

I samband med detta samtal pratade Astrid och Christer om den så kallade Fantombilden. Astrid hade klippt ur bilden ur tidningen. Astrid påtalade för Christer att han var väldigt lik Fantombilden. Christer sade då att ~~han~~ det höll han naturligtvis med om. Christer förklarade för Astrid att orsaken till att poliserna jagade Christer var att han var lik Fantombilden och vad Astrid förstod så hann poliserna ikapp honom och att Christer blev förhörd på Sollentunapolisen. Om förhöret gällde Fantombilden eller om det gällde något annat kan dock Astrid inte säga. Något mer om Palme pratades det inte om mellan Astrid och Christer vid detta tillfälle. Astrid tillägger här och säger att Christer var en sann Palmevän. Christer har alltid pratat gott om Palme för Astrid. Något elakt eller ofördelaktigt om Palme har Christer aldrig uttalat vad Astrid har hört.

De fortsatte att träffas cirka en gång i månaden, efter påsken 1986. Bland annat var de ute och promenerade vid Rösjön och simmade i Källsjön. Astrid tillfrågas om på vilket sätt Christer hade förändrats i samband med att hon träffade honom vid påsken 1986. Hon säger då att hon har inte träffat honom på femton år och när hon skildes var han inte alls angripen av alkohol, men detta har han tydligen fått besvär med vad hon kunde se på honom vid detta tillfälle.

Krister

Första gången som Astrid hälsade på ~~Astrid~~ i hans lägenhet ute i Rotebro var då OBS i Rotebro fyllde 25 år. Astrid kan inte säga när detta var men hon uppskattar att det var 1986, troligtvis på hösten. Astrid hade tagit med sig pengar och handlade en massa saker åt Christer, bl.a täcken och kuddar mat samt lite kläder. När hon kom upp i lägenheten befann sig Christer där samt Christers kompis, en kille som har suttit på Säter. Astrid vet inte vad vederbörande heter men han är i 25-årsåldern. Troligtvis bor han i Rotebro någon stans.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 | sak

Under detta besök kastade den här Säterkillen varmt vatten på Astrid. Detta tyckte Christer var väldigt ~~onödigt~~ ~~onödigt~~. Efter detta lämnade Astrid lägenheten. Hon hade då befunnit sig i lägenheten i cirka en timma. Astrid kommer nu ihåg att vid detta tillfälle lånade hon ut 200 kronor till Christer och hans kompis, varvid de åkte iväg och köpte vin för dessa pengar. Under tiden de gjorde detta låstes hon in i lägenheten. Anledningen till varför hon låstes in kommer hon inte ihåg i dag. Hon har i efterhand fått tillbaka 100 kronor av Christer, men den andra killen har dock inte betalat tillbaks någonting.

Astrid beskriver Christer lägenhet på följande sätt:

Ett rum och kök, spartanskt möblerad, men han håller alltid rent och snyggt vad Astrid vet. I rummet har han en stor dubbelsäng, bokhylla, en tv, gardiner samt ett fullt draperi. Gräsliga tapeter och han har gamla tavlor efter sina föräldrar. Tavlorna har naturmotiv. Vidare har han ett brev uppsatt som han har fått från sin farbror i Amerika. Detta sitter på ena kortväggen ovanför sängen. Något annat ~~sätter~~ ^{satt} inte uppsatt på väggen.

I köket har han köksbord och två stolar.

Astrid tillfrågas om hon vid detta besök sett något vapen ute hos Christer i hans lägenhet. Hon säger då att han absolut inte sett något vapen vid detta tillfälle. Samtidigt tillägger hon att hon under tiden som hon var inlåst i lägenheten, gick runt och letade efter katten. Hon letade under sängen och i olika skåp och katten hittades efter en stund letande under diskbänken. Under detta letande hittade hon inget vapen heller, bara en yxa i ett skåp i hallen. Hon säger att hon ville passa på att kolla lite grann hur Christer hade det när han var borta. Detta på grund av att hon ville hjälpa honom och få honom på rätt köl, så att säga.

Astrid tillfrågas om hon skrivit något brev till Christer. Detta har hon gjort då Christer satt på Täby. Det var efter att Christer tillgripit Astrids video hösten 1986. Brevet handlade om ersättningen för de tillgripna sakerna där hon föreslog att han skulle betala 50 kronor i månaden. Vidare var det andra personliga saker. Något annat skrev hon inte. Christer skickade dock tillbaka brevet utan att öppna det.

De här tankegångarna med ersättningen för den tillgripna videon har hon inte framfört vid något annat tillfälle per brev, vad hon i dag kommer ihåg. Hon har dock sagt till honom personligen vad hon vill ha tillbaka.

Rent spontant säger Astrid att Christer är en väldigt fin människa som gärna hjälper en kamrat som råkat illa ut och hjälper honom som kamrat. Christer är vidare väldigt intelligent, men använder inte denna intelligens på rätt sätt, enligt Astrid. Han har hamnat, så att säga, på fel ställe och socialen håller på att ta livet av honom på ett långsamt och smärtsamt sätt, enligt Astrids synsätt.

Även om Christer tillgrep videon fortsatte Astrid att träffa honom. Det här med videon var så att säga någonting som inte betydde något för Astrid. Detta på grund av att Astrid inte tror att Christer tagit den, för henne som att säga, tjuv. Christer har nämligen bett om förlåtelse och detta har Astrid accepterat. De fortsatte att träffas cirka en gång i månaden under 1987. Bland annat mötte Christer henne när hon kom tillbaka ifrån Öland och hamnade på Norra Bantorget. Astrid kommer nu ihåg att hon var ute till Christer den 3 april 1987. Christer var då ensam hemma och Astrid stannade över natten. De hade då sexuellt umgänge. Första och sista gången sedan ungdomen. Christer uppträdde då väldigt fint och var trevlig mot henne. Vid detta tillfälle var Christer nykter och städad. Lägenheten var snygg vid detta tillfälle.

Hon har efter detta tillfälle varit ut till honom ytterligare en gång någon gång under sommaren 1988 då hon lämnade några byxor som hon hade lovat till Christer.

Inte vid något tillfälle vid dessa besök har hon sett någon bild på Olof Palme ute hos Christer.

Hon har heller aldrig vid något tillfälle sett att Christer innehaft något vapen eller ens pratat om något sådant. Astrid tillägger rent spontant och säger att polisen har besökt Christer efter något rån ute i Sollentuna.

När detta har skett kan hon heller inte säga, men någon gång under 1986 eller

om det var fråga om något vapen då, kommer inte Astrid ihåg.

Astrid tillfrågas om hon känner någon ytterligare kvinnlig bekant till Christer

Hon säger då att hon känner till någon som heter Isbergskan och är i 30-årsåldern. Något mer vet hon inte om henne. Vidare än kvinna vid namn Lucia Finnberg, 35 år, som umgås med Christers granne Stig Gustafsson.

Vidare berättar hon att under tiden Christer satt på Täby nån gång under 1986/87 hyrde Christer ut lägenheten till en finsk tjej, troligtvis efternamn Nieminen, 30 år. Nieminen bodde där tillsammans med sin pojkvän. Vad pojkvännen heter kommer Astrid inte ihåg. De hyrde lägenheten mellan tre månader och ett halvår. Astrid var glad att flickan Nieminen ordnade undan en yxa som Christer hade i lägenheten. Vidare gjorde hon snyggt i lägenheten och hängde bland annat upp gardiner.

Astrid tillfrågas om vad hon känner till om Christers manliga bekant. Hon nämner då en kille vid namn Veli och det är samma som hällde hett vatten på henne. Vidare Spinnars, Risto - 45 år, boende Rotebro, Anders Olsson, granne till Christer, Finn-Harry - 45 år, boende nånstans i Skärholmen.

För några år sedan pratade Christer om skådespelaren Ragndahl, boende nånstans i Gamla Stan. Var denne bodde i Gamla Stan, vet inte Astrid. Vad Astrid förstod så bodde Ragndahl i en knarkarkvart i Gamla Stan. Hur gammal Ragndahl var, kan Astrid inte säga. Något ytterligare om Ragndahl kan Astrid inte säga.

Sista kontakten som Astrid hade med Christer var i förra veckan då de tog kontakt per telefon. De pratade då om att Astrid skulle laga Christers byxor, vidare pratade de om att eventuellt träffas nu på julen. Astrid har planer på att gå i kyrkan på julen och det passar ju bra, som hon säger, för att Christer är ju också väldigt troende. Han tror nämligen på Gud även om han inte går i kyrkan. Han har pratat mycket om Jesus och kan många skrifter i bibeln. Detta tycker Astrid är väldigt bra eftersom hon själv är troende.

Astrid tillfrågas om hur Christer var klädd då han mötte henne på Centralstationen påsken 1986. Hon säger då att han hade jeans, nån slags skjorta, okänd färg, och en jacka. Även den okänd färg och längd på. Eventuellt hade han en beige poplinrock. Rocken var så kallad trekvartsrock och gick till halva låret.

Någon närmare beskrivning på denna rock kan inte Astrid lämna. Det var dock inte någon kapuschong på.

Vidare har Christer haft en vit kort teddyjacka och en beige vindtygsjacka som gick över höfterna. Någon närmare beskrivning på dessa jackor kan Astrid inte lämna. Astrid säger dock att hon kan känna igen kläderna om hon får se dem igen.

Förhöret övergår nu i konferensform.

F: Ja, Astrid du har hört vad jag har dikterat in på bandet. Vill du ha bandet uppspelat?

A: Ja, jag vill gärna hör det uppspelat.

F: Astrid har nu fått bandet uppspelat, varefter hon anser sig vara nöjd och inte vill höra något mer. Är det riktigt?

A: Ja.

F: Godkänner du bandet som det är?

A: Ja.

Förhöret avslutas kl. 14.55.

Stockholm den 2 december 1988

Ingvar Kjellvås
Ingvar Kjellvås

krinsp